

59.0301 בטיחות באש וכיבוי אש בצה"ל**הגדרות****1. בפקודה זו –**

א. בטיחות באש – מכלול הנהלים, האמצעים והפעולות הננקטים בכל יחידה, מחנה או מתקן של צה"ל כדי למנוע דלקות, לרבות מידת המוכנות לכיבוי שרפות בזמן רגיעה ובשעת חירום.

ב. סיכון – הסיכוי להתממשותה של יוכלה (פוטנציאל) הרסנית הטמונה במשימה או בפעולה, והוא שילוב של ההסתברות להתרחשות אירוע בטיחות או לחשיפה לגורם שיש בו יוכלה לפגיעה ושל חומרת הפגיעה הגופנית שעלולה להיגרם בעקבות התממשות היכולה ההרסנית.

ג. גורם סיכון – מצב או פעולה שעשויים להזיק לגוף האדם ולפגוע בו או לגרום לבריאות לקויה, לרבות מפגעים בטיחותיים הידועים ליחידה ומטופלים בתוכנית הבטיחות היחידתית, שטרם הוסרו; גורמי הסיכון ימופו לפי שלושה תבחינים:

(1) הסיכון ומקורו – תיאור גורם הסיכון;

(2) העצם המוגן – תיאור העצם או הנכס העלול להיפגע עקב חשיפה לגורם הסיכון;

(3) זיקה בין גורם הסיכון ובין העצם המוגן – תיאור תרחיש הפגיעה או החיכוך בין גורם הסיכון לעצם המוגן מבחינה תהליכית או מצבית;

ד. זיהוי גורמי סיכון – חיזוי, איתור ותיעוד של גורמי הסיכון בתהליכי העבודה ובסביבת העבודה.

ה. משימה חריגה – משימה מורכבת ובלתי שגרתית בהיקפה או בסוגה, המאופיינת בסיכונים רבים. יש להיערך אליה ולתכננה באופן שיטתי טרם ביצועה, כדי להפחית את הסיכון הטמון בה ולמנוע נפגעים ומפגעים.

ו. תאונה – מאורע בלתי מתוכנן שבו נפגע אדם או נגרם נזק לצידוד או לרכוש, שלא בכוונה ושלא עקב פעילות אויב.

ז. מניעה יזומה –

(1) מכלול של מאמצים ושל אמצעים שמטרתם לחזות את גורמי הסיכון, את הסיכונים, את המשימות החריגות ואת השגיאות העלולות לגרום למאורע בטיחותי ולשלוט בהם.

(2) מכלול של מאמצים ושל אמצעים שמטרתם לצמצם את חומרת הפגיעה או הנזק הנגרמים בתאונות.

כללי

2. דלקה מסכנת חיי אדם, ועלולה לגרום לפגיעה יוכלתית (פוטנציאלית) בכוונות הצבא וברכוש צבאי, מלבד הנזק הסביבתי והפגיעה ברציפות תפקודן של יחידותיו בשגרה ובחירום.

3. תפיסת הבטיחות באש בצה"ל מתבססת על מניעה יזומה ועל תכנון מוקדם, כדי למזער את סיכויי הבטיחות באש ביחידה. התפיסה מתמקדת בניהול סיכונים, בהדרכה ובהגברת המודעות.
4. כדי למנוע דלקות יש לעשות את כל הפעולות הנדרשות שימנעו חיבור בין מרכיבי האש. פעולות יזומות אלו מצמצמות את הסיכון לפריצת דלקה.
5. בפרוץ אירוע בטיחות באש יתבסס המענה על יכולות הקיימות ביחידה ועל יכולות הכיבוי (צבאיות ואזרחיות כאחד) הקיימות מחוצה לה ואינן אלא בחזקת מענה משלים, אם ידרש.
6. הוראות מקצועיות משלימות למניעת דלקות ביחידה יפורסמו בהוראות מבק"א יבשה ליחידות צה"ל.

המטרה

7. להנחות את מפקדי צה"ל וחייליו כיצד למנוע דלקות, כיצד לכבות דלקות בצה"ל, לדווח עליהן או להגיש סיוע באירועי אש חיצוניים.

השיטה

ניהול מערך הבטיחות באש ביחידה

8. מפקד היחידה הוא האחראי לנהל את מערך בטיחות באש ביחידתו ועליו לנקוט את כל הפעולות הנדרשות בחקיקה, בהוראות ובפקודות הקיימות בנושא הבטיחות באש ביחידתו, זאת כאמור בהפ"ע 2.0712 "בטיחות וגהות בצה"ל".
9. מערך הבטיחות באש יושמת על מניעה יזומה ועל תכנון מוקדם להגנה מפני אש, בעת אירוע בטיחות באש המענה יתבסס על כיבוי יחידתי ועל כיבוי מרחבי, כמענה משלים אם נדרש.
10. סגן מפקד יחידה ישמש כקצין בטיחות יחידתי בנושאי כיבוי ובטיחות באש, ותפקידיו יפורטו בהוראת מבק"א יבשה הרלוונטית. ביחידה שאין בה תפקיד של סגן מפקד או שתפקיד זה אינו מאויש, ישמש מפקד היחידה כקצין הבטיחות היחידתי בנושאי כיבוי ובטיחות באש.
11. ניהול מערך הבטיחות באש ביחידה, לרבות מינוי בעלי תפקידים, ניהול סיכונים, פריסת אמצעי כיבוי אש, יישום תוכנית הבטיחות ועוד – יפורטו בהוראות מבק"א יבשה הרלוונטיות.
12. אין באמור לעיל כדי לגרוע מאחריותו של כל חייל למלא את הנדרש ממנו על פי פקודות הצבא בנושא הבטיחות באש.

המניעה היזומה ביחידה

13. תוכנית לניהול הבטיחות ביחידה, כהגדרתה בפקודת מטכ"ל 63.0104 "תוכנית לניהול הבטיחות והגהות בעבודה, הבטיחות באש והבטיחות בחומרים מסוכנים ביחידות צה"ל", תכלול תוכנית בטיחות באש יחידתית, ובה יפורטו פעולות המניעה היזומה לפי גורמי הסיכון הקיימים ביחידה, ודרכי התמודדות עם דלקה.
14. בתוכנית הבטיחות היחידתית העוסקת בתחום בטיחות האש, יפורטו הפעולות שמטרתן למזער את נזקי השרפות ולהאט את התפתחותן, כגון: הסברה, בדיקות תקינות תקופתיות לציד, למערכות ולאביזריהם, תיחום אש וגיוס עזרים, ניכוש עשבייה, בדיקת האגרות, בדיקת לוחות חשמל וצמצום מטעני אש.
15. בכל תכנון של מיזמי בינוי ותשתית, לרבות מיזמי אחזקה, ישולבו היבטי בטיחות באש, כנדרש בחוק, בהוראות ובפקודות.
16. לפני אכלוס המבנה, יודא מפקד היחידה כי ניתן אישור אכלוס בכפוף להשלמת הדרישות המקצועיות בתחום הבטיחות באש, על ידי הגורם המוסמך לכך במשרד הביטחון וביחידת הבינוי המרחבית.
17. לאחר כל אירוע דלקה, ייערך תחקיר ביחידה מיד לאחר סיום השרפה. מטרת התחקיר היא להפיק לקחים ולמנוע הישנות מקרים דומים בעתיד. מבנה התחקיר יהיה על פי המנחה של מבק"א יבשה – "מנחה לכתיבת תחקיר בטיחות". תוצרי התחקיר יופצו לרמה הממונה ולגורמים הרלוונטיים, לרבות רמ"ד בטיחות האש במבק"א יבשה.

הכיבוי היחידתי

18. הכיבוי היחידתי כולל את תהליך גילוי השרפה וההתרעה עליה, מזעור הנזקים באמצעות פינוי אוכלוסייה ורכוש, תיחום האש ופעולות כיבוי ראשוניות באמצעים הקיימים ביחידה.
19. לכל יחידה ויחידה דרושים אמצעים וכוחות לגילוי אש ולכיבוייה. אלה ייקבעו לפי דרישות הדין, לרבות הפקודות וההוראות המחייבות בצה"ל. מחובת היחידה להתחשב בתרחישי הייחוס המבצעיים, בסקר סיכונים עדכני מטעם היחידה ובחונות דעתו של יועץ מקצועי לבטיחות באש, אם ישנה.
20. היחידה אחראית לקיים מערך בטיחות באש ולהכשירו בהתחשב בגורמי הסיכון ביחידה, וכן לגלות בהקדם שרפות שפרצו ולהתריע עליהן. מן השיקולים שעליה לשקול –
- א. חיוניות המתקן כפי שסיווגה אמ"ק;
 - ב. חיוניות האמצעים למוכנות למלחמה ולרציפות התפקודית בשעת (שעת חירום);
 - ג. הסכנה לחיי אדם במקרה שרפה;
 - ד. מחיר אובדן הרכוש במקרה שרפה;
 - ה. מאפייני הפעילות והסיכוי שתפרוץ שרפה.

21. זה מדרג הטיפול במקרה שרפה:

- א. מענה הפרט – האדם או המערכת אשר גילו את השרפה.
- ב. מענה היחידה – כיתת הכוננות או צוות ההתערבות היחידתי (כמפורט בסעיף 11).
- ג. מענה המרחב – כוחות סיוע מיחידות שכנות, תחנת הכיבוי המרחבי הצבאי או מוקד הכיבוי המרחבי הצבאי, וכן כוחות הכיבוי האזרחיים.
22. על כל חייל להכיר את סדר הפעולות לכיבוי שרפה ואת הנדרש ממנו משזיהה אותה.
23. בכל יחידה יהיה מענה מקצועי ראשוני על בסיס כוח האדם בה, תשתיותיה ואמצעי כיבוי האש הנדרשים כגון מטפים, זרנוקים, מזנקים ומכליות מים ("טנקרים").
24. על כל מפקד יחידה למנות כוחות התערבות מקצועיים אשר ייתנו מענה על איום האש, ואלה יתורגלו תרגולת עתית ויפעלו לפי הוראות מבק"א יבשה.
25. לפני כיבוי האש (ובמידת האפשר) יחלצו כוחות ההתערבות אנשים, יפנו ציוד שטרם אחזה בו האש באזור השרפה ובאזורים שאלהם היא עלולה להתפשט, יבודדו את האזור ויתחמו את האש.
26. על מפקד היחידה לוודא כי במבנים שביחידתו הודגשו דרכי פינוי האוכלוסייה במקרה שרפה וכי כולן שולטו שילוט בולט בכל קומה ובכל פתח יציאה.
27. בסביבת לחימה, בשטחים מאוימים ובשטחי אימון יתבסס מענה היחידה רק על האמצעים שלרשות הכוחות הלוחמים, עד אשר ייכנסו גורמי המנהלה לשטח הלחימה.

הכיבוי המרחבי

28. כוחות כיבוי האש הצבאיים ישתפו פעולה הדוק עם כוחות כיבוי האש האזרחיים. בשגרה יתורגלו תרגולים משותפים, ובחירום – פעולות לכיבוי אש.
29. פרצה אש בשטח היחידה, יהיה מפקד היחידה מפקד האירוע ויאפשר מרחב פעולה לכוחות הכיבוי הצבאיים או האזרחיים. אלה ינהלו מקצועית את פעולות הכיבוי.
30. אם כוחות הכיבוי הצבאיים כבר החלו לפעול ביחידה ולאחר מכן הגיעו כוחות אזרחיים, יעדיכנו הכוחות הצבאיים את הכוחות האזרחיים בפרטי האירוע המלאים ויחברו אליהם.
31. היחידה תערוך נוהל חבירה עם כוחות הכיבוי (אזרחיים או צבאיים) שבמרחבה, על פי נוהל החבירה בנספח ג', ותעדכנו אחת לשנה.
32. תחנות כיבוי האש ביחידות הצבא ייתנו גיבוי מרחבי רצוף, שעה אחת שעה יום אחר יום, לאורך כל ימות השנה, ברגיעה ובחירום, לפי הוראת אמ"ן. גיבוי מרחבי של כוחות חיל האוויר יינתן באישור הרמשל"ט (ראש מוצב השליטה).
33. טייסת הכיבוי האווירי תוקצה לסייע בכיבוי שרפות לפי קביעת גורמי הכיבוי האזרחיים בשטח.

דיווח על דלקה

34. דבר הדלקה ידווח לפי הוראות אמ"ק.

35. על כל חייל או ע"צ (עובד צה"ל) לדווח על דלקה שהבחין בה למפקדו הישיר.

המפקד ידווח עליה למפקד היחידה, וזה ידווח דיווחים נוספים, כדלהלן:

- א. הדיווח הראשוני – יימסר מיד, עם היוודע הידיעה, לקצין בטיחות האש במפקדת הפיקוד, הזרוע או האגף שהיחידה כפופה לו; בדיווח יציין המפקד את שם היחידה שבה פרצה הדלקה, את התאריך, את השעה ואת המקום. המפקד יתאר את פְּרָטִי האירוע ואת תוצאותיו כפי שהם ידועים נכון לרגע הדיווח – פְּרָטִי הנפגעים, הנזק שהוסב, מה עולה (או עשוי לעלות) באש, הפעולות שננקטו ועוד.
- ב. הדיווח המשלים – אם ישנה התפתחות מהותית מאז הדיווח הראשוני יימסר הדיווח המשלים, ובו עדכונים על תוצאות האירוע ועל הפעולות שננקטו, וכן הלקחים שאפשר ליישם לאלתר.
- ג. הדיווח המסכם (כולל דיווח האירוע במערכת הבטיחות של מבק"א יבשה) – יועבר עד 24 שעות מפרוץ הדלקה לקצין בטיחות האש במפקדת הפיקוד, הזרוע או האגף שהיחידה כפופה לו; העתק יועבר לרמ"ד הבטיחות באש במבק"א יבשה. הדיווח יועבר לפי נספח א.

36. אין הודעות אלה פוטרות את מפקדי היחידות מלנקוט את הצעדים המקובלים, אם נגרמו חוסר או נזק לאפסניה (לפי פ"מ 52.0301 "טיפול בחוסר באפסניה או בנזקיה"), והן אינן באות לגרוע מחובות הדיווח האחרות הקבועות בפקודות הצבא.

בקשה לסיוע מכוחות כיבוי מחוץ ליחידה בכיבוי דלקה בתוך הבסיס או היחידה

37. סיוע מכוחות כיבוי אש מחוץ ליחידה, צבאיים או אזרחיים, יבקש מפקד הבסיס או היחידה, ובהיעדרם – המפקד התורן או הקצין תורן.
38. בכל מקרה של הזעקת כוח כיבוי מחוץ לבסיס, על מפקד היחידה (ובהיעדרו – הקצין התורן או הקצין הבכיר ביחידה באותה העת), להציב ליד שער הכניסה של הבסיס או היחידה חייל שיכווין את כוחות הכיבוי המסייעים אל מקום הדלקה.
39. בכל בסיס או יחידה ירוכזו מספרי הטלפון של כוחות הכבאות האזרחיים ושל יחידות קרובות, אשר ברשותן רכב כיבוי, במקומות האלה:

- א. משרד מפקד המחנה, הבסיס או היחידה;
- ב. תָּדָר המפקד התורן;
- ג. חמ"ל היחידה;
- ד. משרד ממונה בטיחות האש היחידתי;

ה. תדר המשמר;

ו. תחנת הכיבוי;

ז. לוח הפק"לים (פקודות הקבע);

ח. עמדות כיבוי האש המרכזיות.

40. מפקד בסיס או יחידה שהסתייע בכוחות כיבוי שמחוץ למחנה כדי לכבות דלקה ידווח על כך בהקדם לקצין בטיחות האש הפיקודי, הזרועי או האגפי באמצעות הטופס שבנספח ב' לפקודה וישלח העתק לז"י – מבק"א יבשה - רמ"ד הבטיחות באש.

הגשת סיוע מחוץ לבסיס או היחידה

41. מפקד הבסיס או מפקד היחידה (ובהיעדרם – המפקד התורן או הקצין התורן) יישאם להורות על הגשת סיוע בכיבוי דלקה שפרצה מחוץ לתחומי הבסיס או היחידה.

42. על כוחות כיבוי האש הצבאיים לסייע סיוע מלא בכיבוי דלקות בכל מקרה של קריאה לעזרה מיחידה צבאית או מגורם אזרחי הנמצאים מחוץ לתחום הבסיס או היחידה ברדיוס של עד 20 ק"מ, לפי יכולתה של יחידתם.

43. אם מוגש סיוע מחוץ לתחומי הבסיס או היחידה, יפוצל כוח כיבוי האש לשני כוחות; האחד יסייע במקום שאליו נקרא, והאחר יישאר במקומו כדי לאבטח את הבסיס או היחידה. אם בבסיס רכב כיבוי אחד בלבד, תותר יציאתו רק במקרים האלה:

א. סכנה נשקפת לחיי אדם.

ב. דלקה פרצה במחנה צבאי ברדיוס של עד 20 ק"מ ממקום הימצאו של כוח הכיבוי.

ג. דלקה פרצה במבנים, במחסנים או במפעלים אזרחיים סמוכים לבסיס או ליחידה, והיא עלולה להתפשט אל הבסיס או היחידה.

כוח הכיבוי הצבאי שנשלח לסייע בכיבוי דלקה, ישתף פעולה עם שאר כוחות הכיבוי, המסייעים בכיבוי, לפי לחלוקת האחריות הקבועה ולפי סעיפים 14–17.

44. לאחר שכבתה הדלקה תעזוב חוליית הכיבוי הצבאית את המקום בהקדם האפשרי, ורק לאחר שהאחראי לכיבוי במקום אישר זאת.

45. עם קבלת האישור לחזור ליחידת האם, אחראי חוליית הכיבוי יאסוף את ציוד הכיבוי, וידווח למפקד הבסיס או היחידה על פְּרָטִי הסיוע שהוגש.

46. מפקד הבסיס או היחידה שסייעו ידווח בכתב על העזרה שהוגשה לקצין בטיחות האש במפקדת הפיקוד, הזרוע או האגף שהיחידה כפופה להם; בדיווח יצינו שם היחידה המעורבת, תאריך האירוע, שעתו ומקומו, תיאורו הכללי, מצב האירוע ותוצאותיו כפי שהם ידועים נכון לרגע הדיווח – פְּרָטִי הנפגעים, הנזק שהוסב, האמצעי המעורב בדלקה, הפעולות שננקטו ועוד.

נספח א לפקודה 59.0301 "בטיחות באש וכיבוי אש בצה"ל"

דוח סיכום הדלקה

סוג הביטחון

שם היחידה
ומספרה
המקמ"רי
שם הגוף של
המועין (לדוג'
מדור)
מספר
הטלפון
התאריך
העברי
התאריך
הלועזי

הסמל

לכבוד

שם הנמען לפעולה
ותפקידו (קצין הבטיחות באש של מפקדת הפיקוד, הזרוע או האגף) וכתובתו
העתק: ז"י – מבק"א יבשה – רמ"ד הבטיחות באש

הנדון: דוח סיכום הדליקה

שלום רב,

אלה פרטי הדלקה שפרצה (לפני פחות מ-24 שעות):

1. הדלקה פרצה בתאריך _____ בשעה _____ :

2. שיטת האזעקה: _____

3. מקום הדלקה: _____

4. סוג הצידוד או המתקנים שנפגעו בדלקה: (פרטו ככל האפשר)

1. מבנה: _____

2. רכב _____ או _____ רק"ם: _____

3. צל"ם: _____

4. חוק"ם _____ (חומרים _____ מסוכנים): _____

5. שונות: _____

5. מהות הנזק לצידוד או למתקן: (תארו בפירוט)

6. שמות הנפגעים ופרטיהם (אם ישנם):

7. שמות הנפגעים מקרב חוליית הכיבוי ופרטיהם (אם ישנם):

8. סיבת הדלקה המשוערת:

9. הפעולות שננקטו ושיטת הכיבוי:

10. צידוד הכיבוי של היחידה שהופעל:

- א. (מספר) _____ זרנוקים מסוג _____
 ב. (מספר) _____ מטפי מים קלים, (מספר) _____ מטפי גז ו (מספר) _____
 מטפי אבקה.
 ג. צידוד _____ כיבוי _____ אחר _____

ד. ליקויים בצידוד הכיבוי (לסוגיו) שהופעל וחוות דעת באשר ליעילותו ולהתאמתו לכיבוי השרפות:

11. מחג האוויר:

1. כללי

2. כיוון

הרוח

3. עוצמת

הרוח

12. נתוני הקרקע:

(דרך סלולה, חול,

בוק, טרשים, עשבים וצמחייה).

13. הציווד לכיבוי אש שניזוק בשריפה:

14. היקף כוח האדם שהשתתף בכיבוי:

1. מהיחידה: _____

2. מחוץ ליחידה: _____

15. (אם הוצעו כוחות כיבוי מחוץ ליחידה) את כוחות הכיבוי שהוצעו מחוץ ליחידה הזעיק
(פרטי המזעיק) _____

(ההוראה)

במקום הדלקה _____ נשארה _____ או _____ לא נשארה _____ שמירה.

16. סרטוט ותיאור של מקום הדלקה.

(התאריך)
(החתימה)

(השם פרטי ושם
(התפקיד)

(הדרגה)

(המשפחה)

נספח ב' לפקודה 59.0301 "בטיחות באש וכיבוי אש בצה"ל"

סוג הביטחון

שם היחידה
ומספרה
המקמ"רי
שם הגוף של
המוען (לדוג'
מדור)
מספר הטלפון
התאריך העברי
התאריך הלועזי

הסמל

אל
ז"י-מבק"א יבשה-רמ"ד הבטיחות באש
מפקדת פיקוד

הנדון: דיווח על קבלת סיוע בכיבוי דלקה (מגורמים אזרחיים בלבד)

17. אני מאשר שבתאריך _____ בשעה _____, הוגש סיוע בכיבוי דלקה על ידי
שירותי הכבאות של _____ בכיבוי הדלקה שפרצה ביחידה _____

בהתפשטות הדלקה _____ סוכן _____ או _____ לא סוכן _____ רכוש צבאי.

18. את הסיוע הזמין (פרטי המזמין ותפקידו) _____

19. אלה הגורמים לדלקה: _____

20. שירותי הכבאות השתמשו בציוד הזה:

- א. מספר רכבי כיבוי _____
- ב. זרנוקים באורך _____ מטרים.
- ג. משאבות כיבוי; הן הופעלו במשך _____ שעות עבודה.
- ד. ציוד אחר שהופעל: _____

(החתימה)

(הדרגה) (השם פרטי ושם המשפחה) (המס' האישי) (התפקיד)

נספח ג' לפקודה 59.0301 "בטיחות באש וכיבוי אש בצה"ל"

תבנית (פורמט) נוהל החבירה

מס'ד	הנושא	תיאור	יש	אין	פירוט	הערות
1.	פרטי היחידה	שם היחידה	-	-		
2.		מיקומה	-	-		
3.		נ"צ	-	-		
4.		כתובת האזרחית	-	-		
5.		תפקידה	-	-		
6.		ייעודה	-	-		
7.	דרכי הגישה	מפת האתר	-	-	ספח את מפת היחידה לתבנית החבירה	
8.		ציר ההגעה העיקרי	-	-		
9.		ציר ההגעה המשני	-	-		
10.	דרכי ההתקשרות	השערים			מקום השערים יסומן על מפת היחידה; ציין את מגבלות הגובה והרוחב צרף דף קשר	
11.		דף קשר			ובו סלפונים אזוריים בלבד	
12.		תדר קשר				
13.	גורמי הסיכון	חומ"ס (נפצים, דליקים, אסבסט וכד')			צרף נספח חומ"ס ובו פירוט החומרים בחלוקה לקבוצות סיכון, לכמויות ולמקום על מפת היחידה	
14.		מחסנים או ימ"חים				
15.		רכב או רק"ס				
16.		כלי טיס				
17.		כלי שיט				
18.		מבנים תתקרקעיים			פרט את ייעוד המבנים, את דרכי הגישה ואת כל יציאות החירום	
19.		מבנה גבוה או רבקומות				
20.		שטחי אש או מסווחים				
21.		חניון תתקרקעי או חניון עילי			ציין אם יש בחניון מערכת מתזים או מערכות לשחרור עשן	
22.	התפוסה	מספר השוהים ביום				
23.		מספר השוהים בלילה				
24.	המענה	כיתת כוננות				
25.		תחנת כיבוי מקומית (צבאית)				
26.		עמדות כיבוי אש			ציין במפת היחידה את פריסת העמדות	
27.		מתזים במבנים			ציין במפת היחידה את מקום מערכת הסניקה	
28.		מערכות לגילוי אש				
29.		מערכות כריזה			ציין במפת היחידה היכן הן	

בלמ"ס

59.0301

פקודות מטכ"ל, 1 יוני 1984

הפקודה עודכנה ב-8 בינואר 2018

30.	ברזי כיבוי אש, זרנוקים ומזנקים		ציין מה כמות הברזים, את ספיקתם ואת קוטרם
31.	משאבות כיבוי		ציין היכן הן נמצאות
32.	מכלים לאגירת מים		ציין את קיבולת המכל
33.	מחולל (גנרטור) לחירום		ציין את מקום המפסק הראשי של המחולל
34.	שטח כינוס		
35.	שטח היערכות		
36.	רחבה לפינוי הנפגעים		
37.	מנחת מסוקים		
38.	רכב פינוי		ציין היכן הוא נמצא
39.	מרפאה או חובש		
40.	מכליות מים או כבאיות		
41.	מערכות לכיבוי (תותחי מים או קצף)		ציין היכן היא נמצאת

טבלת הקשר

התפקיד	השם המלא	הטלפון האזרחי	הטלפון הנייד
1	מפקד היחידה		
2	ס' מפקד היחידה		
3	ממונה הבטיחות		
4	ק' המבצעים (ק' אג"ס) ועוזרו (הקמב"ץ)		
5	ק' האחזקה		
6	מפעילי הציווד המיוחד (מלגזות, צמ"ה, מכליות)		